

**การพัฒนาการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (ACTIVE LEARNING)
โดยใช้วัตรกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด ADDIE MODEL
เรื่อง มাত্রาตัวสะกดไม่ตรงมาตรา
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านคลองมะขาม**

จัดทำโดย

นายวีระ หอยสังข์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

โรงเรียนบ้านคลองมะขาม

สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด

บทคัดย่อ

การจัดทำรายงานการพัฒนากิจการการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) โดยใช้นวัตกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด ADDIE MODEL เรื่อง มาตรฐานตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านคลองมะขาม ฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อรายงานผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้การอ่าน ซึ่งผู้รายงานได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อนำความรู้มาใช้ ในการพัฒนาการเรียนการสอนของตนเอง และพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน โดยพัฒนาสื่อนวัตกรรม มาใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญซึ่งได้ดำเนินการพัฒนาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่กรุณาให้ความรู้ คำปรึกษา คำแนะนำ ในกระบวนการ พัฒนากิจการกิจกรรมการเรียนการสอน จนงานสำเร็จลุล่วงด้วยดี ขอขอบคุณคณะครู นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในการพัฒนาครั้งนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานฉบับนี้จะ เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยได้อีกทางหนึ่ง

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ก
สารบัญ	๗
บทที่ 1 บทนำ	1
1. ความเป็นมาและความสำคัญ	1
2. วัตถุประสงค์	4
3. ขอบเขตการดำเนินงาน	7
บทที่ 2 วิธีการดำเนินงาน	8
1. ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการ	8
2. ขั้นตอนที่ 2 เครื่องมือที่ใช้	8
3. ขั้นตอนที่ 3 ดำเนินงาน	12
4. ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์และสรุปผลข้อมูล	12
บทที่ 3 ผลการดำเนินงาน	14
บทที่ 4 สรุปผลการดำเนินงาน	17
ภาคผนวก	18

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ/กิจกรรม

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรม อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงานและดำเนินชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุขและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพเป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 37)

ด้วยความสำคัญดังกล่าว หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 37)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 4)

การอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญและจำเป็นอย่างมากในการดำรงชีวิตของคนในยุคปัจจุบัน ยิ่งกว่าทุกสมัยที่ผ่านมา เพราะขณะนี้วิทยาการและเทคโนโลยีต่าง ๆ ได้เปลี่ยนแปลงเจริญก้าวหน้ามากและเป็นไปอย่างรวดเร็ว การติดต่อสื่อสารก็ยิ่งเพิ่มความสำคัญในธุรกิจการงานเพิ่มมากขึ้น จนสภาพของสังคมกลายเป็นสังคมข่าวสาร (Information society) รวมทั้งข้อมูลต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันจะต้องอาศัยการอ่านจึงสามารถเข้าใจและสื่อความหมายกันได้ถูกต้อง แม้จะมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการติดต่อสื่อสาร แต่ก็ไม่สามารถทดแทนการอ่านได้ ตรงกันข้ามคนยุคนี้จะต้องอ่านเพิ่มขึ้นเสียอีก ฉะนั้นคนเราจำเป็นต้องมีทักษะในการอ่านด้วย (วรณีย์ โสมประยูร 2553: 127) เพราะการอ่านจะช่วยส่งเสริมให้คนแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติมพูนความรู้ และพัฒนาสติปัญญาอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จากความคิดเห็นของนักวิชาการหลายท่านที่มีต่อความสำคัญของการอ่านดังที่ จีรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ (2556: 2) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านมีความสำคัญ เพราะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสังคม และสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัว ส่งเสริมให้ผู้อ่านมี

พัฒนาการในความรู้และความคิด มองโลกที่กว้างไกล เข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม สอดคล้องกับสุนันทามัน เศรษฐวิทย์ (2551: 78) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านมีความสำคัญเพราะจะช่วยสร้างความคิดให้เกิดกับผู้อ่าน ส่งเสริมและพัฒนาความรู้ให้กับผู้อ่าน ทำให้เกิดทักษะการสรุปข้อมูลที่ได้จากการอ่าน ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสารแต่ละประเภทที่มีรูปแบบของการนำเสนอที่แตกต่างกัน การอ่านสารหลายประเภทย่อมเห็นข้อที่แตกต่างกัน อันจะนำไปสู่การพัฒนาในการอ่านให้สูงขึ้น

การอ่านมีหลายประเภท แต่การอ่านระดับพื้นฐานที่นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ต้องสามารถทำได้ และเพื่อพัฒนาไปยังทักษะการอ่านรูปแบบอื่น คือการอ่านสะกดคำ การอ่านสะกดคำ เป็นพื้นฐานของการอ่านที่มีความสำคัญและจำเป็นที่จะต้องฝึกฝนให้นักเรียนอ่านให้ถูกต้องตามอักขรวิธี ตามมาตราตัวสะกด จะต้องเริ่มฝึกทักษะตั้งแต่เริ่มเรียน เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนกลุ่มสาระภาษาไทยและกลุ่มสาระอื่น ๆ ช่วยให้เขียนได้อย่างถูกต้อง นำไปใช้ในการศึกษาเล่าเรียนและในชีวิตประจำวัน ดังที่ สุนันทามัน เศรษฐวิทย์ (2543: 1)

การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning และแนวคิดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และทฤษฎีการเรียนรู้ ได้แก่ ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivists) ทฤษฎีการเรียนรู้โดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน (Constructionism) ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Theory of Co-operative Learning) ทฤษฎีและรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการอ่าน และการตรวจสอบคุณภาพตามกระบวนการวิจัย ทำให้ได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านการแสวงหาความรู้ พัฒนาทักษะ สมรรถนะ และคุณลักษณะที่ประเทศต้องการ โดยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นบรรยากาศการเรียนรู้ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยมีทางเลือกในการเรียนรู้ที่หลากหลาย (Many Choice) และเรียนรู้อย่างมีความสุขสามารถเชื่อมโยงความรู้ระหว่างความรู้ใหม่กับความรู้เดิมได้อย่างมีความหมายต่อตัวผู้เรียน ผู้สอนเป็นผู้ช่วยเหลือและคอยอำนวยความสะดวก นอกจากนี้ผู้เรียนควรต้องมีการเรียนรู้จากประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อมเห็นความสำคัญของการเรียนรู้ร่วมกัน (Social value) เน้นการปฏิบัติเน้นกระบวนการคิดขั้นสูง ใช้ข้อมูลสะท้อนกลับจากการเรียนรู้ในการพัฒนาองค์ความรู้ผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการทำงานของสมองในบริบทและสภาพปัญหาที่ท้าทายให้ผู้เรียนเป็นผู้คิด ลงมือปฏิบัติอย่างลุ่มลึก หลากหลายและยืดหยุ่น (Piaget, 1969: Bonwell & Eison, 1991) เพื่อให้พัฒนาผู้เรียนเกิดความรู้ด้านการอ่านผู้สอนจึงต้องปรับวิธีการจัดการเรียนรู้และผู้เรียนต้องเปลี่ยนวิธีการเรียนรู้ของตนเอง โดยผู้สอนและผู้เรียนมีโอกาสเข้าถึงแหล่งเรียนรู้และสื่อการเรียนรู้ในชีวิตประจำวันโดยไม่จำกัดขอบเขต สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองทุกที่ทุกเวลาตามความสนใจ ความพร้อม และความสามารถของผู้เรียน (Richardson: 2016) นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้ควรเน้นการนำความรู้และสามารถถ่ายทอดความรู้ไปประยุกต์ใช้ในบริบทอื่น ๆ ได้ ซึ่งการจัดการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ (Active Learning) จะช่วยให้ผู้เรียนนำตนเองและฝึกฝนทักษะของตน การเรียนรู้จึงมีความหมายเชื่อมโยงกับบริบทภายนอกที่เป็นปัจจุบันและอนาคตช่วยเพิ่มพูนทักษะซึ่งเป็นฐานของทักษะอื่น ๆ ขยายประสบการณ์และพัฒนาความเข้าใจสิ่งที่ทำให้ลุ่มลึกขึ้น

ซึ่งข้าพเจ้าได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยพร้อมทั้งวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านคลองมะขามพบว่า นักเรียนมีปัญหาด้านการอ่าน ซึ่งข้อมูลการรายงานผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านออกของผู้เรียน (Reading Test :RT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านคลองมะขาม ปีการศึกษา 2565 ในด้านการอ่านออกเสียง การอ่านรู้เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 62.90 และ 73.61 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวมร้อยละ 68.26 ลดลงจากปีการศึกษา 2564 ร้อยละ 17.74 (ฝ่ายวิชาการโรงเรียนบ้านคลองมะขาม: 2565) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 นั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทยจะเป็นเรื่องมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงมาตรา ซึ่งต่อยอดมาจากระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนเรื่องมาตราตัวสะกดที่ตรงมาตรา ได้แก่ แม่กน แม่กก แม่กบ และแม่กด ทำให้ความยากในเนื้อหาเพิ่มขึ้นจากระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 การเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นการเรียนเกี่ยวกับมาตราตัวสะกดในมาตราต่างๆแบบตรงตัว เช่น มาตราตัวสะกดในแม่กน คือ น มาตราตัวสะกดในแม่กก คือ ก ซึ่งแต่ละมาตราจะประกอบไปด้วยสมาชิกเพียงตัวเดียวและตรงกับชื่อในแต่ละมาตรา ทำให้ง่ายต่อการจดจำของผู้เรียน แต่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนจะต้องเรียนมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงมาตราซึ่งต่อยอดมาจากระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แต่ในแต่ละมาตราจะประกอบไปด้วยจำนวนสมาชิกที่มากขึ้น เช่นมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงมาตราในแม่กน ประกอบไปด้วย ญ ณ ร ล ห มาตราแม่กก ที่ไม่ตรงมาตราประกอบไปด้วย ข ค ฆ และสมาชิกที่เป็นตัวสะกดในแต่ละมาตราที่เพิ่มขึ้นจากระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นี้ ทำให้เกิดปัญหาต่อการเรียน คือเมื่อนักเรียนได้รับการสอนโดยการเพิ่มจำนวนมาตราตัวสะกดที่มากขึ้น นักเรียนจะเริ่มสับสนในแต่ละมาตรา ไม่สามารถแยกได้ว่าตัวสะกดนั้นๆอยู่ในมาตราใด เมื่อเรียนจำนวนตัวสะกดในแต่ละมาตราเพิ่มขึ้น คำศัพท์ที่นักเรียนควรรู้จักจึงเพิ่มมากขึ้น ทำให้นักเรียนค่อนข้างจดจำคำศัพท์ได้ยาก หรือบางคนถึงขั้นสับสน ซึ่งส่งผลต่อการเขียนคำศัพท์โดยใช้ตัวสะกดในมาตรานั้นๆให้ถูกต้อง การเรียนภาษาไทย ทักษะที่สำคัญอีกอย่างที่ใช้ในระดับนี้คือการจดจำ เนื่องจากนักเรียนต้องจดจำคำศัพท์จึงจะทำให้เขียนถูกต้อง และการฝึกเขียนซ้ำๆจะช่วยให้จดจำได้ดียิ่งขึ้น แต่ในทางของการจัดการเรียนการสอนโดยการเริ่มเพิ่มจำนวนคลังคำศัพท์ที่มากขึ้นแบบที่ต้องทำซ้ำๆเพื่อช่วยในการจดจำ จะทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในคำศัพท์เดิมๆทั้งที่ตนเองยังจำไม่ได้ หรือเขียนไม่ถูก และยังส่งผลต่อเนื่องไปถึงเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนวิชาภาษาไทย

จากสภาพปัญหาและความสำคัญข้างต้น ผู้วิจัยจึงการพัฒนาการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) โดยใช้ขั้นตอนการเรียนรู้ตามแนวคิด ADDIE MODEL เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านคลองมะขาม ทำให้ผู้เรียนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่หลักสูตรแกนกลางกำหนดไว้ต่อไป

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนในการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) โดยใช้วัตรกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด ADDIE MODEL เรื่อง มาตรการตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านคลองมะขาม

2.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) โดยใช้วัตรกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด ADDIE MODEL เรื่อง มาตรการตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านคลองมะขาม

3. ขอบเขตการดำเนินงาน

3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยกำหนดเนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้คือ

3.1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา ตัวชี้วัด ท 1.1 ป.2/1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความและบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง ซึ่งมีเนื้อหาในหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย ชุด ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และบัญชีคำพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 คือเนื้อหาในเรื่องมาตรการตัวสะกดไม่ตรงมาตราจำนวน 3 มาตรการตัวสะกดได้แก่

มาตรการตัวสะกดแม่กน ไม่ตรงมาตรามีพยัญชนะที่เป็นตัวสะกดดังนี้ ญ ณ ร ล และ ห ตัวอย่างคำศัพท์เช่น วิญญูณ, คำนวณ, ละคร, บุคคล, วาฬ เป็นต้น

มาตรการตัวสะกดแม่กก ไม่ตรงมาตรามีพยัญชนะที่เป็นตัวสะกดดังนี้ ข ค และ ฆ ตัวอย่างคำศัพท์เช่น สุนัข, บริจาค, เมฆ เป็นต้น

มาตรการตัวสะกดแม่กบ ไม่ตรงมาตรามีพยัญชนะที่เป็นตัวสะกดดังนี้ ป พ ฟ และ ภ ตัวอย่างคำศัพท์เช่น บุปผา, สุขภาพ, กราฟ, ลาก เป็นต้น

3.1.2 แนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยมีพื้นฐานจากทฤษฎีสรณานิยมที่เชื่อว่า นักเรียนแต่ละคนมีความเข้าใจ เจตคติ แรงจูงใจ ความสนใจและมีประสบการณ์เดิมอยู่แล้ว เมื่อนักเรียนได้รับรู้หรือมีประสบการณ์เพิ่มขึ้น นักเรียนจะเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง นักเรียนอาจจะมีความเข้าใจเนื้อหาสาระของวิชาได้ถูกต้องหรือคลาดเคลื่อน ดังนั้นครูผู้สอนจึงมีหน้าที่ในการพัฒนาและจัดสภาพแวดล้อมบริบทการเรียนรู้เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนอย่างถูกต้องและสร้างความรู้ได้เข้าใจมากขึ้น ส่วนทฤษฎีที่เน้นปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของไวทอตสกีเน้นการสร้างองค์ความรู้โดยอาศัยปฏิสัมพันธ์ทางสังคมร่วมกับผู้อื่น โดยนักเรียนมีโอกาสทำกิจกรรมกลุ่มแลกเปลี่ยน สะท้อนคิดร่วมกับนักเรียนคนอื่น ๆ และครูผู้สอน ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจมากขึ้น ในการจัดการเรียนรู้เชิงรุกนั้น ครูผู้สอนจำเป็นต้องจัดกิจกรรมที่กระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการกลุ่ม เช่น การอภิปราย การระดมความคิดนอกจากนี้ยังมีแนวคิดของ จอห์น ดิวอี้ (John Dewey) ซึ่งมีความเชื่อว่า การเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ (Learning by Doing) จะทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรงและมีความเข้าใจมากขึ้นแล้วสร้างเป็นองค์ความรู้ขึ้นมาใหม่

(Cambridge Assessment International Education, 2017:Pardiono, 2002, น. 163- 178 ; ทิศนา แหมมณี. 2555, น. 90-91: พิมพ์ดี เดชะคุปต์ และพเยาว์ยีนดีสุข, 256 1, น. 32-33)

3.1.3 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการสอน ADDIE (ADDIE Model)

พิจิตรา ธงพานิช (2561) ได้อธิบายและสรุปรูปแบบการสอน ADDIE ดังนี้ ADDIE เป็นรูปแบบการสอนที่ออกแบบขึ้นมา เพื่อใช้ในการออกแบบและพัฒนาระบบการเรียนการสอน โดยอาศัยหลักของวิธีการระบบ (System Approach) ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าสามารถนำไปใช้ออกแบบและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ได้เป็นอย่างดีไม่ว่าจะเป็น CAI / CBT, WBI / WBT หรือ e-Learning ก็ตาม เนื่องจากเป็นขั้นตอนที่ครอบคลุมกระบวนการทั้งหมด และเป็นระบบปิด (Closed System) โดยพิจารณาจากผลลัพธ์ในขั้นประเมินผลซึ่งเป็นขั้นสุดท้าย และนำข้อมูลไปตรวจสอบปรับ (Feedback) ขั้นตอนที่ผ่านมามีทั้งการออกแบบการเรียนการสอนตามรูปแบบแอดดี (ADDIE model) ประกอบด้วยกิจกรรมในการดำเนินงาน 5 กิจกรรม ได้แก่ การวิเคราะห์ (analyze) การออกแบบ (design) การพัฒนา (develop) การนำไปใช้ (implement) และการประเมินผล (evaluate) ซึ่งเมื่อพิจารณาให้ดีแล้วมี ลักษณะคล้ายกระบวนการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ เริ่มจากการวิเคราะห์ปัญหา (analyze) การนำเสนอ แนวทางการแก้ปัญหา (design)การเตรียมการแก้ปัญหา (develop) การทดลองการแก้ปัญหา (implement) และสุดท้ายประเมินแนวทางการแก้ปัญหาว่าประสบความสำเร็จหรือไม่ (evaluate) รูปแบบ ADDIE นี้ จึงเป็นรูปแบบที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการออกแบบการเรียนการสอนในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะมีผู้นิยมนำไปใช้ในการออกแบบสื่อวัสดุการเรียนการสอน เช่น การออกแบบชุดการเรียนการสอน การออกแบบบทเรียนแบบโปรแกรม เป็นต้นตลอดจนนำไปใช้ในการออกแบบการเรียนการสอน คือระบบการศึกษาในชุมชนและการออกแบบการเรียนการสอนในระดับห้องเรียนเพื่อ พัฒนาผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ

รูปแบบการสอน ADDIE (ADDIE Model)

ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์กิจกรรมที่ปฏิบัติในขั้นนี้ ได้แก่

- (1) การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนหรือการฝึกอบรม
- (2) การวิเคราะห์ระบบ สิ่งแวดล้อม และสภาพขององค์กร เพื่อพิจารณาถึงทรัพยากรและ

อุปสรรคต่าง ๆ

- (3) การศึกษาลักษณะของกลุ่มประชากร
- (4) การวิเคราะห์เป้าหมายและจุดประสงค์ว่าเป็นการเรียนรู้ในลักษณะใด เช่น การเรียนรู้

เนื้อหา การเรียนรู้ทักษะ หรือการเรียนรู้ที่เป็นความต้องการเฉพาะ

ขั้นที่ 2 การออกแบบ กิจกรรมที่ปฏิบัติในขั้นนี้ ได้แก่

- (1) การกำหนดเป้าหมาย จุดประสงค์ที่สามารถสังเกตได้วัดได้
- (2) การจัดลำดับเป้าหมายและจุดประสงค์ให้ถ่ายทอดการเรียนรู้และการปฏิบัติ
- (3) การวางแผนการประเมินผลการเรียนรู้และการปฏิบัติ
- (4) การพิจารณาวิธีการเรียนการสอนให้เหมาะกับเนื้อหา การจัดกลุ่มการทำกิจกรรม

ของผู้เรียนในลักษณะต่าง ๆ ในลักษณะกลุ่มและรายบุคคล

(5) การคัดเลือกสื่อการเรียนการสอน

ขั้นที่ 3 การพัฒนา กิจกรรมที่ปฏิบัติในขั้นนี้ ได้แก่

(1) การสร้างสื่อ / กิจกรรมหรือโปรแกรมการเรียนการสอนตามที่ได้ออกแบบไว้

(2) การทดสอบ (try out) สื่อ / กิจกรรมหรือโปรแกรมการเรียนการสอนกับกลุ่มเป้าหมาย

(3) การปรับปรุงสื่อ / กิจกรรมหรือโปรแกรมการเรียนการสอน

ขั้นที่ 4 การนำไปใช้กิจกรรมที่ปฏิบัติในขั้นนี้ ได้แก่

(1) การเผยแพร่สื่อ / กิจกรรมหรือโปรแกรมการเรียนการสอนที่สร้างขึ้น เช่น การติดตั้ง การซ่อมบำรุงสื่อ การจัดอบรมให้ครูรู้วิธีการใช้สื่อ / กิจกรรมหรือโปรแกรมการเรียนการสอนที่สร้างขึ้น การให้คำแนะนำและนิเทศการใช้สื่อ / กิจกรรมหรือโปรแกรมการเรียนการสอน

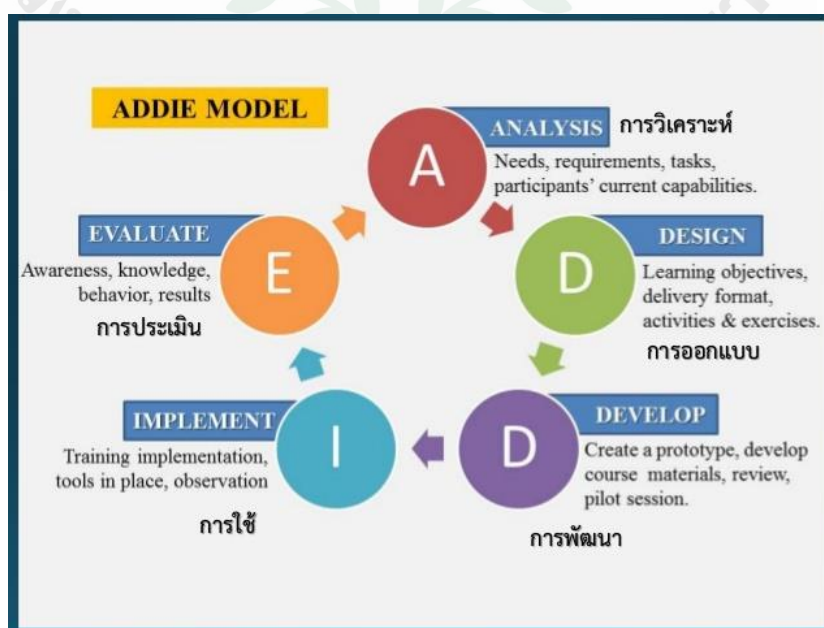
(2) การให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนให้ครูยอมรับสื่อ / กิจกรรมหรือโปรแกรมการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นและนำไปใช้

ขั้นที่ 5 การประเมิน กิจกรรมที่ปฏิบัติในขั้นนี้ ได้แก่

(1) การสร้างเครื่องมือเพื่อประเมินสื่อ / กิจกรรมหรือโปรแกรมการเรียนการสอนตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

(2) การทดสอบ (try-out) สื่อ / กิจกรรมหรือโปรแกรมการเรียนการสอนและเครื่องมือวัดประเมินผลกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อวินิจฉัยผลการเรียนรู้ที่เกิดจากผู้เรียน และรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความสำเร็จและความล้มเหลวในการใช้โปรแกรมการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อนำไปปรับปรุงให้สมบูรณ์

(3) การประเมินภายหลังการนำสื่อ / กิจกรรมหรือโปรแกรมการเรียนการสอนไปใช้กับกลุ่มประชากร (พิจิตรา ธงพานิช.2561)

รูปที่ 1 แผนภูมิรูปแบบการสอน ADDIE (ADDIE Model)

3.2 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านคลองมะขาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด ภาคเรียนที่ 1 จำนวน 46 คน

3.3 ขอบเขตด้านตัวแปร

3.3.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) โดยใช้วัตรกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด ADDIE MODEL

3.3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.3.2.1 ความสามารถบอกมาตราตัวสะกดของคำศัพท์ที่

3.3.2.2 ความสามารถบอกพยัญชนะที่เป็นตัวสะกดในแต่ละมาตรา

3.3.2.3 ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) โดยใช้วัตรกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด ADDIE MODEL

บทที่ 2

วิธีการดำเนินงาน

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการ

ประชากรที่ใช้ในการ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านคลองมะขาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด ภาคเรียนที่ 1 จำนวน 46 คน

ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) โดยใช้วัตรกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด ADDIE MODEL

ตัวแปรตาม ได้แก่

- 1.ความสามารถบอกมาตราตัวสะกดของคำศัพท์ที่
- 2.ความสามารถบอกพยัญชนะที่เป็นตัวสะกดในแต่ละมาตรา
- 3.ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) โดยใช้วัตรกรรมการเรียนรู้

ตามแนวคิด ADDIE MODEL

ขั้นตอนที่ 2 เครื่องมือที่ใช้

1. เครื่องมือที่ใช้ในครั้งนี้มี 4 ชนิด ดังนี้
 - 1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง
 - 1.2 วัตรกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด ADDIE MODEL เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านคลองมะขาม
 - 1.3 แบบทดสอบวัดความสามารถเรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านคลองมะขาม
 - 1.4 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) โดยใช้วัตรกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด ADDIE MODEL เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านคลองมะขาม
2. การสร้างเครื่องมือที่
 - 2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) เป็นเครื่องมือที่ใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ดำเนินการสร้างตาม ขั้นตอนดังต่อไปนี้
 - 2.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เกี่ยวกับตัวชี้วัดมาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้และขอบเขตเนื้อหา
 - 2.1.2 ศึกษาตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้
 - 2.1.3 ดำเนินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ โดยยึดเนื้อหาตามหลักสูตรกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย รายละเอียดของแผนประกอบด้วย 1) สาระการเรียนรู้ 2) มาตรฐานการเรียนรู้ 3) ตัวชี้วัด 4) สาระสำคัญ 5) จุดประสงค์การเรียนรู้ 6) สาระการเรียนรู้ (ความรู้,ทักษะและ คุณลักษณะอันพึง

ประสงค์) 7) ชิ้นงาน ภาระงาน 8) กิจกรรมการเรียนรู้ 9) สื่อ แหล่งการเรียนรู้ 10) การวัดการประเมินผล และ 11) บันทึกหลังการสอน

2.1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น เสนอผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อตรวจสอบความถูกต้องด้านภาษา ความเหมาะสมของเนื้อหา จุดประสงค์ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ การ วัดและการประเมินผลจากนั้นปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

2.1.5. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับแก้ไขจากผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและนำเสนอต่อ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดและ ประเมินผล ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำผลการพิจารณาหาค่า ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ระหว่างคุณลักษณะของ แผนการจัดการเรียนรู้กับจุดประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ให้คะแนนเท่ากับ +1 เมื่อแน่ใจว่าคุณลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้อง กับจุดประสงค์ ให้คะแนนเท่ากับ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าคุณลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้อง กับจุดประสงค์ ให้คะแนนเท่ากับ -1 เมื่อแน่ใจว่าคุณลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้อง กับจุดประสงค์

คำนวณค่า IOC จากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน	ดัชนีความสอดคล้อง
$\sum R$ แทน	คะแนนความคิดเห็น
N แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ถ้าได้ค่าดัชนีความสอดคล้องสูงกว่า 0.5 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ถ้าต่ำกว่านั้นจะต้องนำมาปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแล้ว ไปใช้

2.2 นวัตกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด ADDIE MODEL เรื่อง มาตรการตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยมีลำดับขั้นตอนในการ

2.2.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับADDIE MODEL

2.2.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

2.2.3 วิเคราะห์เนื้อหาสาระเกี่ยวกับเรื่อง มาตรการตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2.2.4 ดำเนินการสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด ADDIE MODEL เรื่อง มาตรการตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

2.2.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับแก้ไขจากผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและนำเสนอต่อ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดและ ประเมินผล ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำผลการ

พิจารณาค่า ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ระหว่างคุณลักษณะของ แผนการจัดการเรียนรู้กับจุดประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ให้คะแนนเท่ากับ +1 เมื่อแน่ใจว่านวัตกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด ADDIE MODEL สอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนนเท่ากับ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่านวัตกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด ADDIE MODEL สอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนนเท่ากับ -1 เมื่อแน่ใจว่านวัตกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด ADDIE MODEL สอดคล้อง กับจุดประสงค์

คำนวณค่า IOC จากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้อง
$\sum R$	แทน	คะแนนความคิดเห็น
N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ถ้าได้ค่าดัชนีความสอดคล้องสูงกว่า 0.5 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ถ้าต่ำกว่านั้นจะต้องนำมาปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2.2.7 นำนวัตกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด ADDIE MODEL ไปใช้

2.3 แบบทดสอบวัดความสามารถเรื่อง มาตรฐานตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ใช้ทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้ ชุดเดียวกัน ที่มีลักษณะเป็นแบบประเมินความสามารถด้านเรื่อง มาตรฐานตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แบบรายบุคคล จำนวน 46 คำ โดยคัดเลือกจากหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย ชุด ภาษาพาที ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 และบัญชีคำศัพท์พื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดไว้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.3.1 นำแบบทดสอบวัดความสามารถเรื่อง มาตรฐานตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พร้อมเกณฑ์การประเมิน แล้วนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตรวจสอบ ความถูกต้องของภาษาและเนื้อหาของ คำ เพื่อให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

2.3.2 นำแบบทดสอบวัดความสามารถเรื่อง มาตรฐานตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ภาษาและความเหมาะสมของตัวเลือกเพื่อให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ แล้วนำ ผลการพิจารณา มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง(Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

ให้คะแนนเท่ากับ +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นสอดคล้องกับตัวชี้วัด

ให้คะแนนเท่ากับ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นสอดคล้องกับตัวชี้วัด

ให้คะแนนเท่ากับ - 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่สอดคล้องกับตัวชี้วัด

2.3.3 นำแบบทดสอบที่ผ่านการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องเรียบร้อยแล้วไป ใช้กับนักเรียนที่เคยเรียน ซึ่งอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คน เพื่อนำมาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบ

2.3.4 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ เป็นรายข้อโดยใช้เกณฑ์ค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20 0.80 (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558: 188) และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558: 186) ขึ้นไปได้เลือก เป็นแบบทดสอบที่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

2.3.5 นำแบบทดสอบ จำนวน 40 ข้อ ไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยการตรวจสอบผลการวัดที่สม่ำเสมอ และคงที่ใช้วิธีการของ (Kuder Richardson) คูเดอร์ - ริชาร์ดสัน KR - 20

2.3.6 นำแบบทดสอบวัดที่ปรับปรุง แก้ไขแล้วไปทดลองใช้จริงกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านคลองมะขาม

2.4 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) โดยใช้วัตกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด ADDIE MODEL มีวิธีการดำเนินการสร้างดังนี้

2.4.1 ศึกษาารูปแบบและการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) โดยใช้วัตกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด ADDIE MODEL มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับ คือ ระดับ 3 หมายถึง เห็นด้วยมาก, ระดับ 2 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง และระดับ 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อย จำนวน 11 ข้อ ซึ่งถาม 3 ด้าน คือสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นในด้านบรรยากาศการเรียนรู้ ด้านจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนและแปลความหมายดังนี้

ช่วงคะแนน	การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยความคิดเห็น
ระหว่าง 2.50 – 3.00	เห็นด้วยมาก
ระหว่าง 1.50 – 2.49	เห็นด้วยปานกลาง
ระหว่าง 1.00 – 1.49	เห็นด้วยน้อย

2.4.2 นำแบบสอบถามความคิดเห็นมาให้ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตรวจสอบ เพื่อความสมบูรณ์

2.4.3 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วนั้นไปนำเสนอ กับ ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำผลการพิจารณา มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

ให้คะแนนเท่ากับ +1 เมื่อแน่ใจว่าคุณลักษณะของแบบสอบถามสอดคล้องกับ จุดประสงค์

ให้คะแนนเท่ากับ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าคุณลักษณะของแบบสอบถามสอดคล้องกับ จุดประสงค์
ให้คะแนนเท่ากับ - 1 เมื่อแน่ใจว่าคุณลักษณะของแบบสอบถามไม่สอดคล้องกับ จุดประสงค์
ถ้าได้ค่าดัชนีความสอดคล้องสูงกว่า 0.5 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ถ้าต่ำกว่านั้นจะต้องนำมาปรับปรุงแก้ไข ตาม
ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2.4.4 นำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่ปรับปรุงไปสอบถามนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ขั้นตอนที่ 3 ดำเนินงาน

ในครั้งนี้อยู่ดำเนินการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง คือ นักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านคลองมะขาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ตราด จำนวน 46 คน ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โดยได้ดำเนินการดังนี้

3.1 ทำการทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ (pretest) โดยนักเรียนทำแบบทดสอบเรื่อง
มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านคลองมะขาม สร้างขึ้นเป็น
แบบทดสอบแบบอัตนัย แล้วบันทึกผลคะแนนเก็บไว้เปรียบเทียบกับคะแนนหลัง การจัดการ
เรียนรู้ (posttest) ทดลองจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) โดยใช้
นวัตกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด ADDIE MODEL ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยทดลองจัดกิจกรรมการ
จัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) โดยใช้นวัตกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด ADDIE MODEL
ใช้เวลาในการทดลองสัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ รวมเวลาทดลองทั้งสิ้น 8
ชั่วโมง ไม่รวมการทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้

3.2 เมื่อเรียนเนื้อหาจบทำการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ (posttest) ด้วย
แบบทดสอบวัดความสามารถเรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ฉบับหลัง
การจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นฉบับเดียวกับฉบับก่อนการจัดการเรียนรู้ แล้วบันทึกคะแนนเพื่อ
เปรียบเทียบกับคะแนนก่อนเรียน

3.3 ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก
(Active learning) โดยใช้นวัตกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด ADDIE MODEL

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์และสรุปผลข้อมูล

นำข้อมูลทั้งหมดในการเก็บรวบรวมข้อมูล และการดำเนินการวิจัย มาวิเคราะห์ตาม
หลักการทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานและ
สรุปผล การทดลองในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความสามารถเรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
ของนักเรียนโดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และเปรียบเทียบ

ความสามารถเรื่อง มาตรการตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการ เรียนรู้ (Posttest) โดยการทดสอบค่าที แบบไม่อิสระต่อกัน (Dependent Samples t - test)

2. วิเคราะห์ผลความคิดเห็นของผู้เรียน จากแบบสอบถามความคิดเห็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับ โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) แล้วนำค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ เกณฑ์การแปลความหมายความคิดเห็นของนักเรียน (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558: 159) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
2.50 - 3.00	เห็นด้วยมาก
1.50 - 2.49	เห็นด้วยปานกลาง
1.00 - 1.49	เห็นด้วยน้อย

บทที่ 3

ผลการดำเนินงาน

การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) โดยใช้วัฏกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด ADDIE MODEL เรื่อง มาตรการตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านคลองมะขาม ผู้จัดทำได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยเครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) โดยใช้วัฏกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด ADDIE MODEL เรื่อง มาตรการตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แบบทดสอบวัดความสามารถเรื่อง มาตรการตัวสะกดไม่ตรงมาตรา และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 นำไปใช้กับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านคลองมะขาม ตำบลหาดเล็ก อำเภอลำลูกเกด จังหวัดตรัง ขอเสนอผลการดำเนินการ โดยการแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถเรื่อง มาตรการตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning)

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) โดยใช้วัฏกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด ADDIE MODEL เรื่อง มาตรการตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถเรื่อง มาตรการตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning)

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถเรื่อง มาตรการตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning)

การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning)	จำนวนนักเรียน (N)	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	T	p
ก่อนการจัดการเรียนรู้	46	10	3.10	4.05	- 6.53	.000
หลังการจัดการเรียนรู้	46	10	6.75	3.14		

จากตารางที่ 3 พบว่า ความสามารถเรื่อง มาตรการตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.10 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.05 ส่วนความสามารถเรื่อง มาตรการตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 6.75 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.14 เมื่อตรวจสอบพบว่า ความสามารถเรื่อง มาตรการตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) โดยใช้วัตรกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด ADDIE MODEL เรื่อง มาตรการตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) โดยใช้วัตรกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด ADDIE MODEL เรื่อง มาตรการตัวสะกดไม่ตรงมาตราได้ จำแนกเป็นภาพรวมและด้านจำนวน 3 ด้าน คือ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ และด้าน ประโยชน์ที่ได้รับ โดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และระดับความคิดเห็น ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) โดยใช้วัตรกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด ADDIE MODEL เรื่อง มาตรการตัวสะกดไม่ตรง มาตรา

ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับที่
ด้านบรรยากาศการเรียนรู้				
1. ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเท น่าเรียนและใช้จัดการเรียนการสอนได้ดี	3.00	0.00	มาก	1
2. บรรยากาศในการเรียนการสอนมีความสุขสนุกสนาน	2.75	0.44	มาก	2
3. บรรยากาศของการเรียนทำให้นักเรียนมีความ กระตือรือร้นในการเรียน	2.65	0.75	มาก	3
รวมด้านบรรยากาศการเรียนรู้	2.80	0.40	มาก	1
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้				
4. นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน	2.60	0.50	มาก	5
5. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยน ความรู้ ความคิดและกล้าแสดงออก	2.90	0.45	มาก	1
6. กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น	2.75	0.44	มาก	4
7. กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	2.85	0.49	มาก	2
8. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะในการอ่าน	2.85	0.49	มาก	2
รวมด้านกิจกรรมการเรียนรู้	2.79	0.47	มาก	2
ประโยชน์ที่ได้รับ				
9. การจัดการเรียนรู้ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย	2.95	0.22	มาก	1
10. การจัดการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนสร้างความรู้ความเข้าใจ ด้วยตนเองได้	2.65	0.59	มาก	2
11. กิจกรรมการเรียนการสอนนี้ทำให้ได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น	2.65	0.75	มาก	2
รวมด้านประโยชน์ที่ได้รับ	2.75	0.52	มาก	3
รวมระดับความคิดเห็น	2.78	0.46	มาก	

จากตารางที่ 4 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) โดยใช้วัตรกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด ADDIE MODEL เรื่อง มาตรการตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยภาพรวมมีความคิดเห็น เห็นด้วย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.78$, S.D. = 0.46) เมื่อพิจารณาความคิดเห็นในแต่ละด้านพบว่า ด้านบรรยากาศ การเรียนรู้ เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.80$, S.D. = 0.40) รองลงมาคือ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.79$, S.D. = 0.47) และด้านประโยชน์ที่ได้รับอยู่ในระดับ เห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.75$, S.D. = 0.52) ซึ่งแต่ละด้านมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ เมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเท น่าเรียนและใช้จัดการเรียนการสอนได้ดี ($\bar{X} = 3.00$, S.D. = 0.00) ลำดับที่ 2 บรรยากาศในการเรียนการสอนมีความสนุกสนาน ($\bar{X} = 2.75$, S.D. = 0.44) และลำดับที่ 3 บรรยากาศของการเรียนทำให้นักเรียนมีความ กระตือรือร้นในการเรียน ($\bar{X} = 2.65$, S.D. = 0.75)

ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับได้ ดังนี้ ลำดับที่ 1 กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิดและกล้าแสดงออก ($\bar{X} = 2.90$, S.D. = 0.45) ลำดับที่ 2 กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน และกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะในการอ่าน ($\bar{X} = 2.85$, S.D. = 0.49) และ ($x = 2.85$, S.D. = 0.49) ลำดับที่ 4 กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น ($\bar{X} = 2.75$, S.D. = 0.44) และลำดับที่ 5 นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน ($\bar{X} = 2.60$, S.D. = 0.50) ตามลำดับ

ด้านประโยชน์ที่ได้รับ นักเรียนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 การจัดการเรียนรู้ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย ($\bar{X} = 2.95$, S.D. = 0.22) ลำดับที่ 2 การจัดการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนสร้างความรู้ ความเข้าใจด้วย ตนเองได้และกิจกรรมการเรียนการสอนนี้ทำให้ได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น ($\bar{X} = 2.65$, S.D. = 0.59) และ ($\bar{X} = 2.65$, S.D. = 0.75) ตามลำดับ

บทที่ 4

สรุปผลการดำเนินงาน

เรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) โดยใช้วัตรกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด ADDIE MODEL เรื่อง มาตรการตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านคลองมะขาม โดย การดำเนินงานครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงทดลอง (Pre - Experimental Research) แบบกลุ่มเดียวสอบก่อนเรียน และสอบหลังเรียน (One - Group Pretest - Posttest Design) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนในการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) โดยใช้วัตรกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด ADDIE MODEL เรื่อง มาตรการตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 โรงเรียนบ้านคลองมะขาม 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) โดยใช้วัตรกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด ADDIE MODEL เรื่อง มาตรการตัวสะกดไม่ตรง มาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านคลองมะขาม ประชากรที่ใช้ในครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 โรงเรียนบ้านคลองมะขาม โดยมาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ 1)แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) 2) วัตรกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด ADDIE MODEL เรื่อง มาตรการตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านคลองมะขาม 3) แบบทดสอบวัดความสามารถเรื่อง มาตรการตัวสะกดไม่ตรง มาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านคลองมะขาม 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) โดยใช้วัตรกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิด ADDIE MODEL เรื่อง มาตรการตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านคลอง มะขาม สามารถสรุปผลได้ดังนี้

สรุปผลการดำเนินงาน เรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) โดยใช้วัตรกรรม การเรียนรู้ตามแนวคิด ADDIE MODEL เรื่อง มาตรการตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน บ้านคลองมะขาม มีผลดังนี้

1. ความสามารถเรื่อง มาตรการตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการ เรียนรู้เชิงรุก (Active learning) โดยใช้วัตรกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด ADDIE MODEL หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) โดยใช้วัตรกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด ADDIE MODEL โดยภาพรวมความคิดเห็นอยู่ใน ระดับมาก

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ทิตินา แคมมณี. (2560). **ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2537). **การพัฒนาการสอน**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน.
- ฝ่ายวิชาการ. (2565). **การประเมินตนเองของโรงเรียนบ้านคลองมะขาม การศึกษาขั้นพื้นฐาน : โรงเรียนบ้านคลองมะขาม**
- พิจิตรา ธงพานิช. (2560). **วิชาการออกแบบและการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน**. พิมพ์ครั้งที่ 3 นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- พิจิตรา ธงพานิช. (2562). **วิชาการจัดการเรียนรู้และการจัดการในชั้นเรียน:รูปแบบการสอน ADDIE (ADDIE Model)** [เว็บไซต์] .สืบค้นเมื่อ 25 พฤษภาคม 2566, จาก<http://adi2learn.blogspot.com/2018/01/addie-model.html>
- วรรณิ โสมประยูร. (2544). **การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2543). **หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 5 กรุงเทพฯ : บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2560). **การประเมินผลการใช้ชุดการเรียนรู้แบบ Active Learning**. วิชาภาษาไทยพื้นฐาน หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556.
- Bonwell, and Eison (1991). **Active Learning Creating Excitement in The Classroom**. Washington: The George Washington University.
- Bonwell, (1991). **Active Learning: Creating Excitement in the Classroom**. Washington: ERIC Clearinghouse on Higher Education.
- Piaget, J. (1969). **The Psychology of Intelligence**. Paterson Little field: Adams.
- Richardson, W. (2016). **The Global-Ready Student. Getting Schools Ready for the World**, 24 - 29.

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.สมหญิง จันทุไทย	ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล
มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดวงใจ สีเขียว	ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. นางสมหมาย ไชยวิศาล	ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย
ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านคลองมะขาม

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินงาน

QR CODE

SCAN ME

กระบวนการออกแบบนวัตกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด ADDIE MODEL

1. **A** - Analysis ขั้นวิเคราะห์

วิเคราะห์ : ผู้เรียน (ปัญหา/ความต้องการ) เนื้อหา วิธีการสอน สื่อ สภาพแวดล้อม

วิเคราะห์ปัญหา หรือความต้องการ : ในระดับชั้นเรียนประถมศึกษาปีที่ 2

วิเคราะห์เนื้อหา : วิชาภาษาไทย เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่กน แม่กข และแม่กบ

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

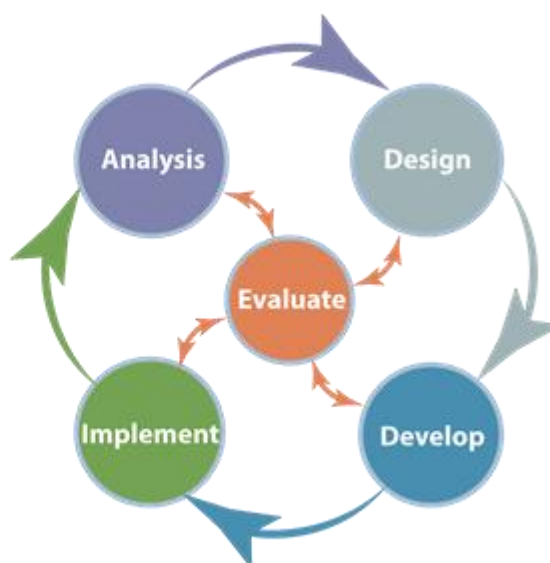
วิเคราะห์ปัญหาจากผู้เรียน และครูผู้สอน

- ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทยจะเป็นเรื่องมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงมาตรา ซึ่งต่อยอดมาจากระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนเรื่องมาตราตัวสะกดที่ตรงมาตรา ได้แก่มาตรา แม่กน แม่กข แม่กบ และแม่กด ทำให้ความยากในเนื้อหาเพิ่มขึ้นจากระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
- การเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นการเรียนเกี่ยวกับมาตราตัวสะกดในมาตราต่างๆแบบตรงตัว เช่นมาตราตัวสะกดในแม่กน คือ น มาตราตัวสะกดในแม่กข คือ ก ซึ่งแต่ละมาตราจะประกอบไปด้วยสมาชิกเพียงตัวเดียวและตรงกับชื่อในแต่ละมาตรา ทำให้ง่ายต่อการจดจำของผู้เรียน แต่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนจะต้องเรียนมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงมาตราซึ่งต่อยอดมาจากระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แต่ในแต่ละมาตราจะประกอบไปด้วยจำนวนสมาชิกที่มากขึ้น เช่นมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงมาตราในแม่กน ประกอบไปด้วย ญ ณ ร ล พ มาตราแม่กข ที่ไม่ตรงมาตราประกอบไปด้วย ข ค ฆ และสมาชิกที่เป็นตัวสะกดในแต่ละมาตราที่เพิ่มขึ้นจากระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นี้ทำให้เกิดปัญหาต่อการเรียน คือเมื่อนักเรียนได้รับการสอนโดยการเพิ่มจำนวนมาตราตัวสะกดที่มากขึ้น นักเรียนจะเริ่มสับสนในแต่ละมาตรา ไม่สามารถแยกได้ว่าตัวสะกดนั้นๆอยู่ในมาตราใด
- เมื่อเรียนจำนวนตัวสะกดในแต่ละมาตราเพิ่มขึ้น คำศัพท์ที่นักเรียนควรรู้จักจึงเพิ่มมากขึ้น ทำให้นักเรียนค่อนข้างจดจำคำศัพท์ได้ยาก หรือบางคนถึงขั้นสับสน ซึ่งส่งผลต่อการเขียนคำศัพท์โดยใช้ตัวสะกดในมาตรานั้นๆให้ถูกต้อง
- การเรียนภาษาไทย ทักษะที่สำคัญอีกอย่างที่ใช้ในระดับนี้คือการจดจำ เนื่องจากนักเรียนต้องจดจำคำศัพท์จึงจะทำให้เขียนถูกต้อง และการฝึกเขียนซ้ำๆจะช่วยให้จดจำได้ดียิ่งขึ้น แต่ในทางของการ

จัดการเรียนการสอนโดยการเริ่มเพิ่มจำนวนคลังคำศัพท์ที่มากขึ้นแบบที่ต้องทำซ้ำๆ เพื่อช่วยในการจดจำ จะทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในคำศัพท์เดิมๆทั้งที่ตนเองยังจำไม่ได้ หรือเขียนไม่ถูก และยังส่งผลต่อเนื่องไปถึงเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนวิชาภาษาไทย

- จากการแก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเกมมาช่วยในการจัดการเรียนการสอน พบว่านักเรียนสนุกกับการรู้มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น และอยากเรียนในรายวิชาภาษาไทยเป็นจำนวนมาก แต่กลับพบปัญหว่านักเรียนสนุกกับการเรียน แต่ความสามารถจดจำคำศัพท์ของนักเรียนกลับเท่าเดิม และบางคนจดจำการเขียนคำศัพท์ได้ค่อนข้างน้อย ไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนด อีกทั้งยังมีนักเรียนอีกจำนวนหนึ่งที่เขียนคำศัพท์โดยใช้ตัวสะกดได้ไม่ถูกต้อง
- นักเรียนชอบการแข่งขัน จนในบางครั้งการแข่งขันที่เกิดขึ้นมีความตึงเครียด เนื่องจากนักเรียนมักจะเห็นว่าความคิดของตนเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ครูจึงต้องแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยการจัดสถานการณ์ให้เอื้อเพื่อแก่การช่วยเหลือกัน ทำกิจกรรมอย่างมีน้ำใจ รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ให้นักเรียนร่วมกันคิดแก้ไขปัญหาร่วมกัน จะนำมาซึ่งความสามัคคีภายในหมู่คณะ
- จากสาเหตุและปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียน จึงทำให้เกิดข้อจำกัดในการออกแบบการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนของครูด้วย ที่จะต้องอธิบายโดยคำพูดรูปแบบต่างๆ และจัดกิจกรรมเกมเพื่อไม่ให้นักเรียนเบื่อหน่ายต่อการจดจำคำศัพท์ และช่วยฝึกการมีนิสัยรู้แพ้ รู้ชนะ และการมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกัน และที่สำคัญเพื่อให้นักเรียนเข้าใจในเรื่องของมาตราตัวสะกดต่างๆและจดจำคำศัพท์ได้อย่างแม่นยำภายใต้ข้อจำกัดของนักเรียน และเนื่องจากระยะเวลาที่มีอย่างจำกัด เพราะมีกิจกรรมต่างๆของโรงเรียน ทำให้การเรียนการสอนจำเป็นอย่างที่จะต้องรวบรัด การจัดกิจกรรมที่เกิดขึ้นจึงควรมีการวางแผน มีรูปแบบที่ชัดเจนและครอบคลุมเนื้อหาในเรื่องนี้ทั้งหมดอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อที่จะพัฒนาเด็ก ทั้งเด็กอ่อนและเด็กเก่งไปพร้อมๆกัน

The ADDIE Model

วิเคราะห์แนวทางการแก้ปัญหา

- ใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่มีสื่อ เพื่อเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ เช่น เป็นสื่อที่นักเรียนสามารถจับต้องได้ มีรูปแบบที่แปลกใหม่ ใช้ภาพ มีสีสันสวยงาม มีความคงทนต่อการใช้งาน และช่วยสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยตนเอง และระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน
- ครูใช้รูปแบบกิจกรรมอื่นเข้ามาประกอบการสอนร่วมกับสื่อ เช่น การเล่าเรื่อง การถามตอบระหว่างครูและนักเรียน เกมที่มีการกำหนดเวลา ซึ่งให้นักเรียนได้แข่งกันกับตนเองภายในเวลาที่จำกัด หรืออาจจะเป็นการเล่นกันเป็นคู่ เป็นกลุ่มก็ได้ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจะต้องดำเนินเรื่องอย่างต่อเนื่อง สนุกสนาน เพื่อสร้างบรรยากาศที่ดีต่อการจัดการเรียนการสอน และควรมีเทคนิคในการจดจำคำศัพท์ เนื่องจากภาษาไทยในเรื่องนี้เน้นที่การฝึกฝนในการเขียนคำศัพท์ และการจดจำคำศัพท์ ดังนั้นการได้ลองปฏิบัติบ่อย (ฝึกเขียน) หรือทำกิจกรรมที่เกี่ยวกับคำศัพท์บ่อยๆจะช่วยเพิ่มทักษะในการจดจำคำศัพท์และการนำคำศัพท์ไปใช้ได้อย่างถูกต้องด้วย
- นอกจากที่นักเรียนจะได้เรียนรู้ในชั่วโมงเรียนแล้ว อาจมีการนำสื่อที่นักเรียนสามารถเล่นกันเองได้แบบเล่นคนเดียว เป็นคู่ หรือเป็นกลุ่มได้ เพื่อเป็นการทบทวน ฝึกฝน และเรียนรู้นอกเวลาเรียนของนักเรียน และต้องเป็นสื่อที่รูปแบบการเล่นเช่นเดิมแต่ตำแหน่งการวางไม่เหมือนเดิม เพื่อให้ นักเรียนไม่รู้สึกรู้สีกเบื่อหน่ายกับสื่อเกมที่ใช้เล่น
- ฝึกให้นักเรียนได้เรียนรู้ในรูปแบบกิจกรรมกลุ่ม โดยอาจจะมีการให้คะแนน โดยใช้คะแนนความสามัคคีเข้าร่วมด้วย เพื่อให้นักเรียนได้เกิดความช่วยเหลือ มีน้ำใจ และสามัคคีกันภายใต้สถานการณ์และกติกาของสื่อ รวมทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนต่างๆ (ครูต้องย้ำว่าสมาชิกในกลุ่มจะต้องช่วยกันคิดและแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบซึ่งกันและกัน)

ช่วงเวลาในการพัฒนา

- ใช้หลังจากที่นักเรียนได้เรียนในเรื่องมาตราตัวสะกด แม่กน แม่กก และแม่กบ เสร็จเรียบร้อยแล้ว เพื่อที่จะได้ทดสอบการจำแนกหมวดหมู่ของคำศัพท์ว่าอยู่ในมาตราตัวสะกดใด และได้ทดสอบว่านักเรียนสามารถเขียนคำศัพท์จากที่เรียนไปได้ถูกต้องหรือไม่
- หลังจากทราบแล้วจึงเริ่มนำผู้เรียนมาพัฒนาโดยใช้สื่อนวัตกรรมเป็นตัวช่วยกระตุ้นในการจดจำคำศัพท์ โดยการใช้เกมให้เล่นซ้ำๆ

2. D - Design ขั้นตอนออกแบบ

ออกแบบ : วัตถุประสงค์ เนื้อหา สื่อ วิธีการสอนหรือเทคนิคการสอน การวัดผล

ออกแบบวัตถุประสงค์ของสื่อ/นวัตกรรม

ด้านความรู้ (Knowledge)

1. นักเรียนสามารถบอกมาตราตัวสะกดของคำศัพท์ที่กำหนดให้ได้
2. นักเรียนสามารถบอกพยัญชนะที่เป็นตัวสะกดในแต่ละมาตราได้

ด้านทักษะ (skill)

1. นักเรียนสามารถจำแนกคำศัพท์ตามมาตราตัวสะกดได้
2. นักเรียนสามารถเขียนคำศัพท์ได้ถูกต้อง

ด้านคุณลักษณะ (Characteristic)

1. มีความสามัคคีในหมู่คณะ และรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย

เนื้อหาที่ใช้ในการผลิตนวัตกรรมการสอน

เนื้อหาที่ใช้ในการจัดทำนวัตกรรมการสอน คือเนื้อหาในเรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา จำนวน 3 มาตราตัวสะกดได้แก่

มาตราตัวสะกดแม่กน ไม่ตรงมาตรามีพยัญชนะที่เป็นตัวสะกดดังนี้ ญ ณ ร ล และ พ ตัวอย่างคำศัพท์เช่น วิญญูณ, คำนวน, ละคร, บุคคล, วาฬ เป็นต้น

มาตราตัวสะกดแม่กง ไม่ตรงมาตรามีพยัญชนะที่เป็นตัวสะกดดังนี้ ข ค และ ฃ ตัวอย่างคำศัพท์เช่น สุนัข, บริจาค, เมฆ เป็นต้น

มาตราตัวสะกดแม่กบ ไม่ตรงมาตรามีพยัญชนะที่เป็นตัวสะกดดังนี้ ป พ ฟ และ ภ ตัวอย่างคำศัพท์เช่น บุปผา, สุขภาพ, กราฟ, ลาก เป็นต้น

เนื้อหาคำศัพท์ที่ใช้ในการสร้างนวัตกรรมได้จากการคัดคำศัพท์จำนวน 60 คำ ที่มาจากคลังคำศัพท์ที่นักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ต้องทราบดังนี้

มาตราแม่กน	คำศัพท์
ญ สะกด	ทำบุญ, สัญญา, ปัญญา, กัญญา, ปัญหา, ความเจริญ, กล้าหาญ, ญูญแจ, สำคัญ, ความยุ่ง, เชิญ, บังเอิญ, เผชิญ, ยากเข็ญ, สำราญ, บำเพ็ญ, กาญจนบุรี, กตัญญู, อัญชัน, อัญเชิญ
ณ สะกด	วิญญูณ, สัญญาณ, ปฏิภาณ, ประมาณ, การคูณ, บริเวณ, โบราณ, ขอบคุณ, คำนวน
ล สะกด	ผลไม้, คนพาล, รางวัล, เล่นกล, ชลบุรี, พยาบาล, พลเมือง, น้ำตาล, มงคล, มลทิน, จลาจล, พิภูล, กาลเวลา, กังวล, กุศล, โภศล, ลูกบอล, ศิลปะ, ศิลธรรม, ปีชวล

ร สะกด	การหาร, อังคาร, อาหาร, อาคาร, อาการ, ทหาร, จราจร, บริวาร, สังหาร, พิการ, ลำธาร, การหาร, โครงการ, บริการ, สังหาร, วานร, พเนจร, โคจร, สมบูรณ์, อาจารย์
มาตราแมกน	คำศัพท์
ฟ สะกด	วาฬ, ภาพ
มาตราแมกน	คำศัพท์
ข สะกด	ทำเลข, ความสุข, ประมุข, สุนัข
ค สะกด	สมัครงาน, แบคทีเรีย, บุคลิก, บริจาค, เทคนิค, เชื้อโรค, โชคดี, อุปโลก, บริโลก, ประโยค, เขียนเช็ค, บุคคล
ฅ สะกด	เมฆ, มัฆวาน
มาตราแมกบ	คำศัพท์
ป สะกด	ทำบาป, ถูกสาป, รูปเทียน, วาดรูป, สรุพบว่า, บุปผา, สัปดาห์, อีสป, ลิปสติค, อุปการะ, อุปกรณ์, อุปนิสัย, กัปตัน
พ สะกด	ถ่ายภาพ, สุภาพ, สุขภาพ, เคารพ, ทรัพย์สิน, ภาพยนตร์, กรุงเทพ, เผาศพ, เสพติด
ฟ สะกด	ยี่ราฟ, กราฟ, ทอฟฟี่, ลิฟต์,
ภ สะกด	ไมโลภ, มีลาภ

เกณฑ์ในการคัดคำศัพท์ที่นำมาใช้ในวัตรกรรมขึ้นนี้

1. คำศัพท์ที่นักเรียนพบเจอในชีวิตประจำวัน แต่ยังเขียนผิด
 2. คำศัพท์ที่นักเรียนควรรู้
 3. คำศัพท์ทำให้นักเรียนสับสนได้ง่าย เช่นคำว่า อัญชัน ที่นักเรียนมักจะใช้ตัวสะกดเป็น ญ ตรงคำว่า ชัน, คำว่า บริวาร และบริเวณ ที่มักใช้ตัวสะกดสลับกัน เป็นต้น
- * จำนวนคำศัพท์ในแต่ละมาตราได้มีการเฉลี่ยให้เหมาะสม*

คำศัพท์ที่นำมาใช้มีดังนี้

เจริญ	สำคัญ	เชิญ	บังเอิญ	เผชิญ	ยากเชิญ	อัญชัน	อันเชิญ	วิญญูณ	สัญญาณ
ปฏิภาณ	โบราณ	คำนวณ	คนพาล	เล่นกล	มลทิน	กังวล	กุศล	ศีล	จราจร
บริวาร	ลำธาร	วาฬ	ภาพ	ทำเลข	ความสุข	ประมุข	สุนัข	บุคลิก	เทคนิค
เชื้อโรค	อุปโลก	ประโยค	เขียนเช็ค	ถูกสาป	รูปเทียน	บุปผา	อีสป	กัปตัน	สุขภาพ
สุขภาพ	เคารพ	ทรัพย์สิน	เผาศพ	เสพติด	กราฟ	ทอฟฟี่	ลิฟต์	โลภ	ลาภ
บำเพ็ญ	ประมาณ	บริเวณ	มงคล	บริจาค	เมฆ	มัฆวาน	ขอบคุณ	พเนจร	บริการ

ออกแบบแผนการใช้สื่อ/นวัตกรรมในการสอน

โดมิโนมาตราตัวสะกด : เป็นสื่อชุดกิจกรรมที่สามารถใช้ได้ดังนี้

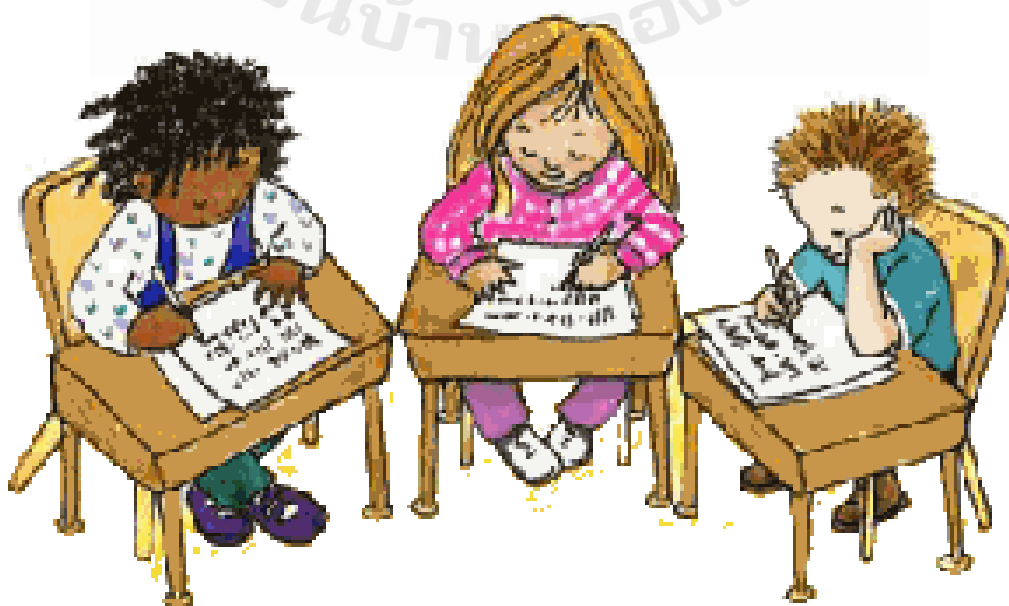
1. ใช้เป็นสื่อประกอบในการจัดการเรียนการสอนในชั่วโมงเรียน
2. ใช้ในการซ่อมเสริมนักเรียนที่เรียนไม่ทัน หรือนักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือ (นักเรียนค่อนข้างช้า)
3. นักเรียนสามารถนำไปเล่นเพื่อทบทวนหรือสร้างความเพลิดเพลินในกิจกรรมยามว่างได้ โดยสามารถเล่นทั้งห้อง เล่นเป็นกลุ่ม เล่นเป็นคู่ หรือเล่นเองคนเดียวได้

ประโยชน์จากการใช้สื่อ ชุดกิจกรรม “โดมิโน(Domino) มาตราตัวสะกด”

1. ช่วยในการแก้ปัญหาให้กับนักเรียนที่ไม่สามารถจำแนกคำศัพท์ตามตัวสะกดได้
2. ช่วยให้นักเรียนจดจำได้ว่าในแต่ละมาตราตัวสะกดประกอบไปด้วยพยัญชนะใดบ้าง
3. ช่วยเพิ่มทักษะในการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง
4. ช่วยสร้างความสามัคคีในหมู่คณะให้กับผู้เรียน/ผู้เล่น
5. ช่วยสร้างความสนใจให้กับกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนสนุกสนานเพลิดเพลินกับการจัดการเรียนการสอน

การประเมินผล

1. ประเมินจากการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนขณะทำกิจกรรม (วัดจิตพิสัย)
2. ประเมินจากการสอบถาม (วัดจิตพิสัย และพุทธิพิสัย)
3. ประเมินจากการทดสอบ (วันพุทธิพิสัย และทักษะพิสัย)

ออกแบบสื่อ/นวัตกรรม

ชื่อนวัตกรรม: โดมิโน (Domino) มาตราตัวสะกด ประกอบด้วยดังนี้

- ส่วนที่ 1 ชุดโดมิโนคำศัพท์
- ส่วนที่ 2 ชุดโดมิโนตัวสะกด
- ส่วนที่ 3 ชุดเฉลยคำศัพท์
- ส่วนที่ 4 ชุดใบความรู้
- ส่วนที่ 5 คู่มือการใช้

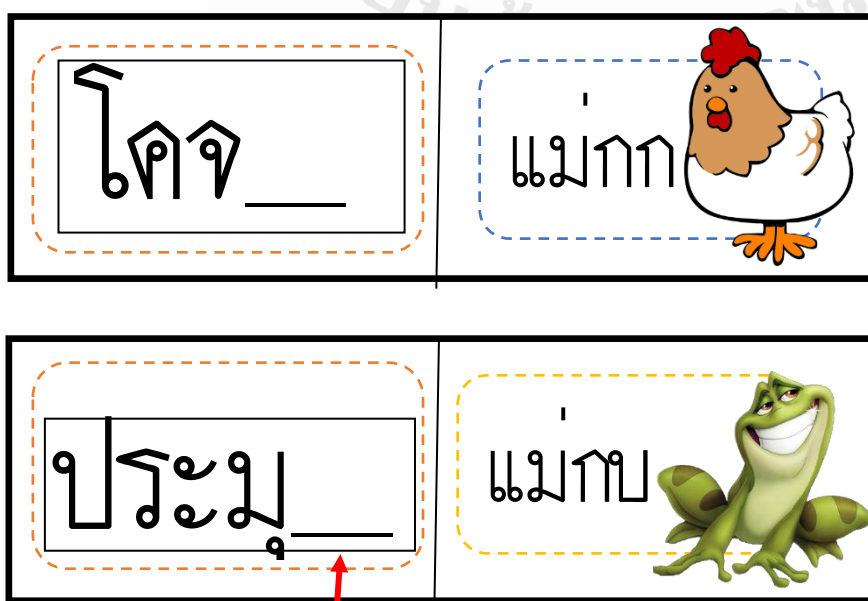

วัสดุ / อุปกรณ์ที่ใช้

1. กระดาษสี	2. แผ่นสำหรับทำแผ่นโดมิโน	3. กาวสองหน้า
4. ดินน้ำมันขาว	5. กระดาษเคลือบ	6. กระดาษแข็ง
7. กรรไกร	8. ไม้บรรทัด	9. สติกเกอร์ใส

ส่วนที่ 1 ชุดโดมิโนคำศัพท์

โครงสร้างแบบที่จะใช้ทำ

1. บัตรโดมิโน
มาตราตัวสะกด

ข

ร

พ

2. บัตรตัวสะกดแบบจิจแถบแม่เหล็ก

ออกแบบแผ่นโดมิโนที่ใช้จริง จำนวน 60 แผ่น

แล้วนำมาแปะบนแผ่นไม้ที่จัดเตรียมไว้

ในแผ่นโดมิโนมีการติดสัณกะสีก่อนเพื่อให้สามารถติดกับแม่เหล็กได้

ส่วนที่ 2 ชุดโดมิโนตัวสะกด

เป็นตัวสะกดที่จะนำไปใช้แปะในแผ่นโดมิโน มีการใส่แม่เหล็กเพื่อให้สามารถติดบนแผ่นโดมิโนได้

ส่วนที่ 3 ชุดเฉลยคำศัพท์

ชุดเฉลยคำศัพท์จะประกอบไปด้วยคำศัพท์พร้อมความหมาย สามารถเลือกดูคำศัพท์ได้จากหมายเลขของแผ่นโดมิโน ซึ่งจะตรงกันกับหมายเลขในชุดเฉลย มีทั้งหมด 60 คำพร้อมความหมาย

ส่วนที่ 4 ชุดใบความรู้

เป็นใบความรู้แสดงเทคนิคการจดจำ พยัญชนะตัวสะกดในมาตราต่างๆ และมีการยกตัวอย่างคำศัพท์ ซึ่งจะมีแปะไว้ที่ฝาห้อง และกันกล่อง

โจมโน มาตราตัวสะกด

ส่วนที่ ๔ ชุดใบความรู้โจมโน มาตราตัวสะกด

โจมโน มาตราตัวสะกด แม่กก

คำที่อ่านออกเสียงเหมือน ก สะกด

พยัญชนะที่เป็นตัวสะกด

โจมโน มาตราตัวสะกด แม่กก

คำที่อ่านออกเสียงเหมือน ก สะกด

พยัญชนะที่เป็นตัวสะกด

โจมโน มาตราตัวสะกด แม่กบ

คำที่อ่านออกเสียงเหมือน บ สะกด

พยัญชนะที่เป็นตัวสะกด

โจมโน มาตราตัวสะกด แม่กค

คำที่อ่านออกเสียงเหมือน ค สะกด

พยัญชนะที่เป็นตัวสะกด

โจมโน มาตราตัวสะกด แม่กข

คำที่อ่านออกเสียงเหมือน ข สะกด

พยัญชนะที่เป็นตัวสะกด

โจมโน มาตราตัวสะกด แม่กฌ

คำที่อ่านออกเสียงเหมือน ฌ สะกด

พยัญชนะที่เป็นตัวสะกด

โจมโน มาตราตัวสะกด แม่กฉ

คำที่อ่านออกเสียงเหมือน ฉ สะกด

พยัญชนะที่เป็นตัวสะกด

โจมโน มาตราตัวสะกด แม่กช

คำที่อ่านออกเสียงเหมือน ช สะกด

พยัญชนะที่เป็นตัวสะกด

โจมโน มาตราตัวสะกด แม่กฌ

คำที่อ่านออกเสียงเหมือน ฌ สะกด

พยัญชนะที่เป็นตัวสะกด

โจมโน มาตราตัวสะกด แม่กฉ

คำที่อ่านออกเสียงเหมือน ฉ สะกด

พยัญชนะที่เป็นตัวสะกด

โจมโน มาตราตัวสะกด แม่กช

คำที่อ่านออกเสียงเหมือน ช สะกด

พยัญชนะที่เป็นตัวสะกด

ส่วนที่ 5 คู่มือการใช้

3. D - Development ขั้นพัฒนา

พัฒนา : นวัตกรรมการเรียนรู้ แผนและวิธีการใช้นวัตกรรม รายละเอียดเนื้อหา กิจกรรม การ
วัดผล คู่มือการเรียนรู้และระบบสนับสนุน

นวัตกรรมการเรียนรู้

การใช้นวัตกรรมชุดนี้จะมีคู่มือ เพื่อใช้เป็นแนวทางประกอบการดำเนินกิจกรรม เพื่อให้การใช้ชุด
นวัตกรรมเป็นไปถูกต้อง และก่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการใช้

การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม ทำโดยการหาคุณภาพ โดยมีผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษา 1 ท่าน คือ อาจารย์
ฐานมาศ มงคล เพื่อประเมินตัวนวัตกรรมชุดนี้ วัดอุปสรรคและเนื้อหาสาระ โดยใช้แบบประเมินนวัตกรรม
“ชุดโดมิโน (Domino) มาตราตัวสะกด” เมื่อผู้เชี่ยวชาญมีข้อเสนอแนะ จึงดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้
ถูกต้องสมบูรณ์

วิธีการใช้นวัตกรรม / การพัฒนาคู่มือการใช้สื่อ นวัตกรรม

คู่มือการใช้

โจมิโน มาตราตัวสะกด

ส่วนที่ ๕ คู่มือการใช้โจมิโน มาตราตัวสะกด

กรณีให้ ๑ ใช้ในการจัด
การเรียนการสอน

ตัวอย่าง การใช้ โจมิโน มาตราตัวสะกดในการจัดการเรียนการสอน
ชั้นตอน แรกแบบแข่งขันทั้งห้อง

๑. ครูทบทวนคำศัพท์ในมาตราแม่กก แม่กข และแม่กณ
๒. แบ่งทีมผู้เล่นเป็น ๒ ทีม โดยนั่งแยกเป็นฝั่ง โจมิโนแต่ละทีมผู้เล่น(นักเรียน)
จะจัดมีโจมิโนอยู่ในมือทุกคน (โจมิโนมีจำนวน ๖๐ ชิ้น)

๓. เริ่มกิจกรรม โดยการเป่าขลุ่ย เลือกทีมที่จะเล่นก่อน ครูเป็นกำหนดมาตราตัวแรก ฝั่งเริ่มเล่นก่อนให้เริ่มลงโจมิโนก่อน โดยเลือกตัวสะกดปะลงในแผ่นโจมิโน แล้วนำไปต่อมาตรานั้น ๆ สลับไปอีกทีมไปเรื่อยๆ (หากต้องการความจืดจางให้จับเวลาในการทำกิจกรรมของแต่ละทีม) เมื่อเล่นเสร็จให้ท้าวจลยขบรวมนัก แล้วนับคะแนนของแต่ละฝั่ง หากทีมไหนปะตัวสะกดไม่ถูกต้อง ถือว่าไม่ได้แต้มจากโจมิโนแผ่นนั้น

ตัวอย่าง การใช้ โจมิโน มาตราตัวสะกดในการจัดการเรียนการสอน

ชั้นตอน ได้เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอน

เนื่องจากจากโจมิโนจะต้องเติมตัวสะกดแล้วจึงจะนำไปต่อได้ ดังนั้นครูสามารถใช้โจมิโนประกอบการสอนคำศัพท์ได้ โดยครูอาจจะเลือกหยิบโจมิโนทีละชิ้นแล้วถามนักเรียนว่าต้องเติมตัวสะกดใด แล้วอาจจะขอตัวแทนนักเรียนที่เขียนร้อย(จากแม่ครูจะกำหนด)มาช่วยในการจัดโจมิโน

บ้านคลอง

คู่มือการใช้

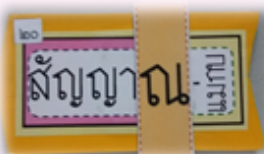
โจมิโน มาตราตัวสะกด

ส่วนที่ ๕ คู่มือการใช้โจมิโน มาตราตัวสะกด

กรณี ๒ ใช้ในการเล่นเป็นกลุ่ม

วิธีการเล่น

๑. แจกโจมิโนเป็นกลุ่ม กลุ่มละเท่าๆกัน (มีทั้งหมด ๒๐ ชิ้น)
๒. เป่าโย่งจนเลือกตัวโจมิโนไหนจะเป็นทีมแรกที่เริ่มเล่นก่อน
๓. ทีมแรกเริ่มวางก่อน โดยการเจิมตัวสะกดลงบนคำศัพท์นั้นๆในโจมิโนแล้วจึงนำมารวม

และทีมถัดไปเลือกเจิมตัวสะกดลงบนคำศัพท์ในโจมิโนของตนแล้วนำมารวมต่อตัวโจมิโนของทีมแรก และต้องตรงมาตรากับโจมิโนของตัวก่อนหน้ากำหนด (สามารถตรวจสอบคำตอบได้ใน [ชุดเฉลยโจมิโน มาตราตัวสะกด](#))

๔. ทำแบบนี้ไปเรื่อยๆ โดยทีมทั้งหมดเป็นทีมแรกจะเป็นผู้ชนะ และทีมที่ต่อมิจะต้องนำโจมิโนกลับมาไว้ในทีมของตนเอง
เช่น เจิม

กรณีพิเศษ เมื่อเล่นไปแล้ว โจมิโนในทีมของตนเองไม่สามารถนำไปเจิมได้ สามารถจับโจมิโนเพิ่มได้ 1 ชิ้นต่อรอบ

คู่มือการใช้

โจมิโน มาตราตัวสะกด

ส่วนที่ ๕ คู่มือการใช้โจมิโน มาตราตัวสะกด

กรณีที่ ๓ ใช้ในการซ่อมเสริม หรือเล่นคนเดียว

วิธีการเล่น

๑. เป่าแผ่นโจมิโนทุกชิ้น (มีทั้งหมด ๖๐ ชิ้น)
๒. เริ่มต่อโจมิโนโดยวางชิ้นไหนเป็นชิ้นแรกก็ได้ และก่อนจะวางต้องจับตัวสะกดบนโจมิโนชิ้นนั้นให้ถูกต้องก่อน แล้วจึงวางให้ตรงตามมาตราที่แผ่นโจมิโนก่อนหน้ากำหนด (สามารถตรวจสอบได้จาก “ชุดแผ่นโจมิโน มาตราตัวสะกด”)
๓. ทำแบบข้อ ๒ ไปเรื่อยๆจนหมด (อาจเพิ่มความยาก)

คู่มือการเรียนรู้และระบบสนับสนุน

การพัฒนาคุณภาพของนวัตกรรม

การพัฒนาได้จากการวัดประเมินผลจากแบบสอบถาม โดยแบบสอบถามมีการวัดดังนี้

แบบประเมินนวัตกรรม “ ชุด โดมิโน มาตราตัวสะกด ” (โดยผู้เชี่ยวชาญ)

ชื่อ ผู้ประเมิน.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนนตามความคิดเห็นของท่าน

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
		5	4	3	2	1
1	นวัตกรรมชุดนี้สามารถสร้างความสนใจให้นักเรียนเกิดการใฝ่รู้					
2	ช่วยให้ผู้เรียน เรียนรู้ได้ง่ายและจดจำได้นาน					
3	นวัตกรรมมีความถูกต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหาวิชา					
4	ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิด นำไปสู่ความคิดรวบยอด					
5	นวัตกรรมมีวิธีการเล่นและกติกาที่เข้าใจง่าย					
6	นวัตกรรมมีความสะดวกต่อการใช้งาน					
7	นวัตกรรมมีต้นทุนการผลิตต่ำ คุ่มค่าต่อการใช้งาน					
8	สามารถประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนอื่นๆได้					
9	เป็นนวัตกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมให้แก่ผู้เรียน					
10	นวัตกรรมช่วยส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างผู้เรียน					
รวม =		คะแนน				

เกณฑ์การประเมิน 40-50 คะแนน หมายถึง ดีมากสามารถนำไปปฏิบัติได้เลย

30-49 คะแนน หมายถึง ปรับปรุงบางส่วนแล้วสามารถไปปฏิบัติได้เลย

0-29 คะแนน หมายถึง ปรับปรุงและดำเนินการแก้ไข

4. I - Implementation **ขั้นนำไปใช้**

ขั้นนำไปใช้ : การนำนวัตกรรมการเรียนรู้ที่ได้จากการพัฒนาไปทดลองใช้ตามวัตถุประสงค์ (เช่น ขั้นนำ ขั้นสอน ขั้นสรุป หรือ ให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเองรายบุคคล หรือรายกลุ่ม)

การนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย : นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (อายุ 7-9 ขวบ) โดย โดยเลือกใช้กับ

กลุ่มเป้าหมายจำนวน 7 คน ที่มีคะแนนการทดสอบหลังการเรียนรู้แบบปกติในห้องเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

การทำกิจกรรม : ใช้เป็นสื่อซ่อมเสริม เล่นกันเป็นทีม ในช่วงพักกลางวัน และช่วงโฮมรูมในตอนเย็น จำนวน 3 ครั้ง

5. E - Evaluation ขั้นประเมินผล

ประเมินผล : ประเมินคุณภาพตัวสื่อ และประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนจากการใช้สื่อ
เครื่องมือสำหรับใช้ประเมินผลการเรียนรู้จากการใช้นวัตกรรม แบ่งเป็น 2 ด้านคือ

1.ด้านความรู้และทักษะ โดยการใช้การเขียนสะกดคำ ในมาตราแมกก แมกบ และแมกน จำนวน 10 ข้อ

เกณฑ์การประเมิน

ร้อยละ 80 ขึ้นไป (8-10) ผ่าน

ต่ำกว่าร้อยละ 80 ไม่ผ่าน

2.ด้านเจตคติ วัดโดยการสังเกตพฤติกรรมและการสอบถามจากผู้ใช

ประเมินผลการใช้สื่อ “ชุดโดมิโน มาตราตัวสะกด” โดย ให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายจำนวน 7 คน ทำแบบทดสอบหลังการใช้สื่อ ผลปรากฏดังตารางดังนี้

*กลุ่มเป้าหมายคือกลุ่มนักเรียนที่ค่อนข้างเรียนช้า และค่อนข้างมีปัญหาในการเขียนสะกดคำ จากหลายมาตราที่เรียนมา

*คะแนนก่อนใช้นวัตกรรม คือคะแนนจากการทำใบงานสะกดคำในแต่ละมาตราตัวสะกด แล้วนำมาหาร 3 เพื่อหาค่าเฉลี่ยให้ได้คะแนนเต็ม 10 คะแนน

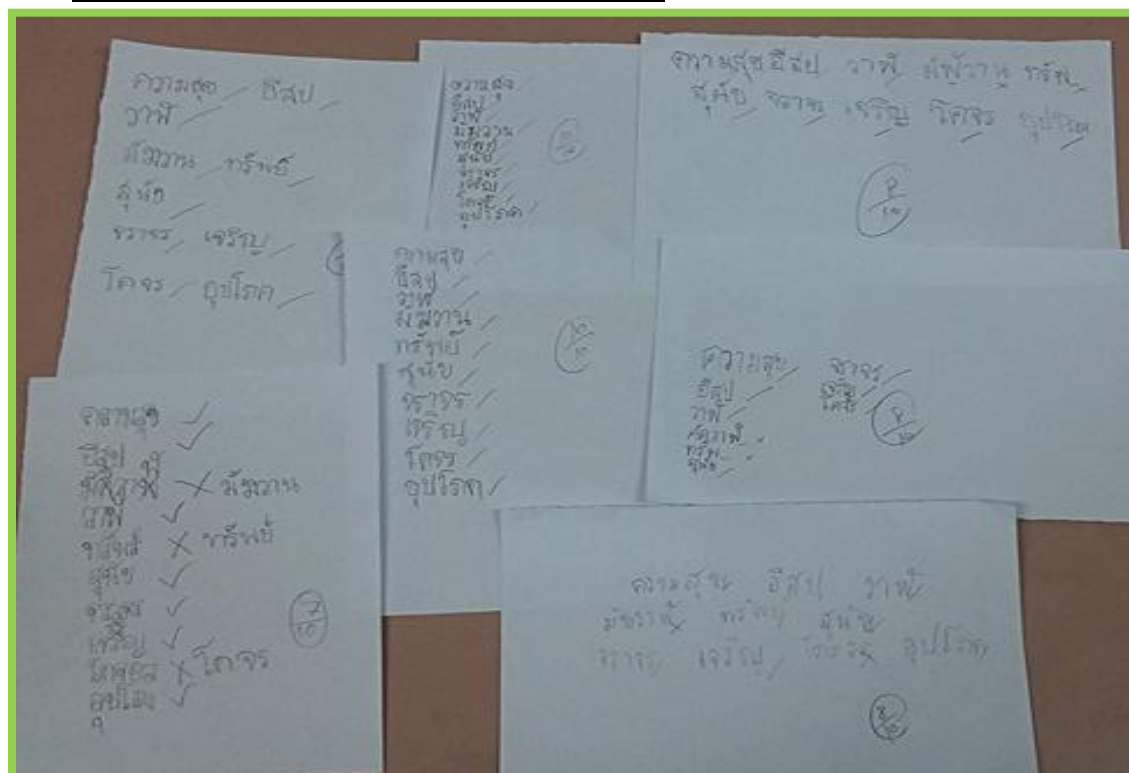
*คะแนนหลังใช้นวัตกรรม คือคะแนนจากการเขียนสะกดคำที่ได้จากการช้มจับในโดมิโน ที่มีคำศัพท์มาจากคลังคำศัพท์ที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านคลองมะขาม ควรรู้

การประเมินด้านพุทธิพิสัย

คนที่	คะแนนก่อนใช้ นวัตกรรม	คะแนนหลังใช้ นวัตกรรม	คะแนนที่เพิ่มขึ้น	ผลการประเมิน คะแนนหลังการใช้
1	5	8	3	ผ่านเกณฑ์ 80%
2	7	10	3	ผ่านเกณฑ์ 80%
3	7	10	5	ผ่านเกณฑ์ 80%
4	4	7	3	ไม่ผ่านเกณฑ์ 80%
5	5	8	3	ผ่านเกณฑ์ 80%
6	5	8	3	ผ่านเกณฑ์ 80%
7	6	10	4	ผ่านเกณฑ์ 80%

สรุป หลังจากพื้กลุ่มเป้าหมายได้ใช้นวัตกรรมชุด “โดมิโน มาตราตัวสะกด ” ปรากฏว่ากลุ่มเป้าหมายสามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้องมากขึ้นกว่าก่อนหน้านี้ โดยผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่ตั้งไว้จำนวน 6 คนจาก 7 คน แต่มีคะแนนการสะกดคำเพิ่มขึ้นทุกคน

ผลงานการสอบสะกดคำ หลังจากใช้นวัตกรรม

การประเมินด้านจิตพิสัย

ในด้านความพึงพอใจ วัดได้จากการสอบถาม และสังเกตพฤติกรรมดังนี้
ในช่วงพักกลางวันจะมีกลุ่มนักเรียนมาขอเล่น โดมิโนมาตราตัวสะกด โดยมีลักษณะการพูดดังนี้

“ครูผมรีบกินข้าวนะครับ ผมอยากเล่นโดมิโน”

“ครูคะ อยากเล่นเกมเมื่อวานอีก”

“ครูพ่ungsี้ผมขอเล่นอีกนะครับ”

เกมโดมิโน สวยไหมครับ

“สวยค่ะ สีสวย หนูชอบไม้ที่ครูทำด้วยค่ะ”

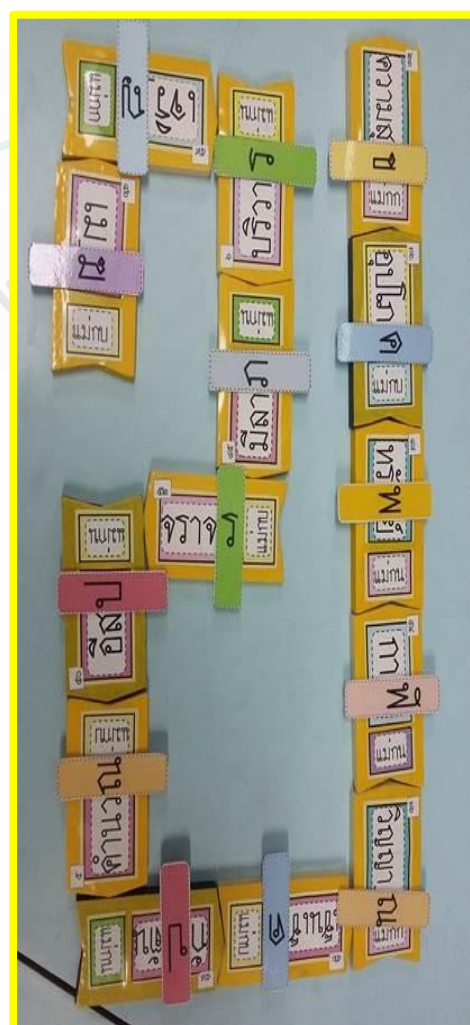
“สวยค่ะ น่าเล่นมากครู”

เล่นไปแล้วได้อะไรครับ

“ได้สะกดคำ ได้หาแม่ต่างๆ”

“สะกดคำ ความสนุกสนาน”

และเมื่อทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมายแล้ว ได้มีการนำไปวางไว้บริเวณมุมของเล่นในห้อง ให้นักเรียนคนอื่นๆได้ทดลองเล่น พบว่ามีกลุ่มนักเรียนสนใจในการเล่นและนำมาเล่นโดยการศึกษาวิธีการเล่นเอง

โรงเรียนบ้านคลองมะขาม

BANKHLONGMAKHAM SCHOOL